
Uzupełnienie.

Ochrona Zabytków 45/1-2 (176-177), 121

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ani kultury pisania, nie zaniechał cytowania samego siebie jako dowodu słuszności swych uwag, ani też nie zaprzestał szukania wyłącznie błędów drukarskich.

Przechodząc do uwag:

s. 17, 19 i 20 – to stwierdzenie, że Vinoflex MP-400 nie jest już stosowany jak wszystkie polimery i kopolimery chlorku winylu w konserwacji drewna. Świadczy to o braku wiadomości o prowadzonych pracach jak i literatury przedmiotu (por. np. A. U n g e r, *Holzkonservierung*, München 1990).

s. 21 – dla dr. Ciabacha nie ma znaczenia, że mowa jest o produkcji (celuloidzie) najstarszym pośród ... stosowanym często w latach 50-60-tych w konserwacji. Najważniejsze jest, że zna lepsze środki.

s. 22 – uwaga słuszna, powinno być Moviol a nie Movil.

s. 22 – nie Vinaviol jak chce dr Ciabach lecz Vinavilol 2-98 jak w tekście.

s. 22 – Rhodopas określony w tekście jako acetale poliwinylowe, jest poprawnie.

s. 22 – Winokol 50-85 nie da się rozpuszczać w benzynie lakowej i ksylenie, co innego twierdzi m.in. J. L e h - m a n n (*Zastosowanie żywic ...* 1973, s. 20).

s. 23 – występuje błąd drukarski: nie Z-11 a Z-1.

s. 23 – wątpliwość co do stosowania 50% roztworu Epidianu 5 do impregnacji rozwiewają m.in. prace prof. W. D o m a s ł o w s k i e g o.

s. 89 – w Tegovakon GS zawiera obok krzemianu etylu, metylotrójetyloksysilan a także metylosilan jako środek hydrofobowy.

s. 89 – według dr. Ciabacha występuje dla produktu Wackera nazwa Sandsteinverfestiger i Steinfestiger, natomiast ja znam jeszcze Steinverfestiger (por. T. C h v a - t a l).

s. 98 – Osolan KL w postaci 45% w acetonie używany był w pracy dyplomowej w krakowskiej ASP.

s. 101 – słusznie, powinno być Acronal a nie Acrenal.

s. 151 – polioctan winylu używany do impregnacji kości odznacza się odpornością itd. Cechy te podkreśla także m.in. J. K e h l, s. 112.

Reasumacja korekty, a nie recenzji, która w zamiarze dr. Ciabacha miała być dowcipna, nie przynosi korzyści ani czytelnikowi ani autorowi tych złotych myśli.

prof. dr W. Ślesieński

SPROSTOWANIE

W numerze 2/1991 „Ochrony Zabytków”, w artykule Adama Krajewskiego p.t.: „Wykorzystanie promieniowana gamma do ochrony zabytków” na rysunku 4 (przedstawionym wg publikacji J.D. Bletchly z 1961) na s. 106 błędnie podano miano $g \text{ X cm}$. Prawidłowo oczywiście powinno być $g \text{ X cm}^{-2}$. Autor przeprasza czytelników za to przeoczenie.

Adam Krajewski

UZUPEŁNIENIE

Zgodnie z życzeniem dr Marii Ligęzy, autorki artykułu pt. Zakład Fizyki i Chemii („Ochrona Zabytków” 1990, nr 4, s. 210) drukujemy uzupełnienie dotyczące pracowników Pracowni Chemii w Zakładzie Fizyki i Chemii na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie:

Po odejściu na emeryturę mgr. inż. R. Bilińskiego od r. 1973/74 kierownikiem Pracowni Chemicznej jest mgr Paweł Karaszkiewicz. Współpracował on początkowo z mgr Barbarą Nowosielską-Mitkowską a po jej odejściu z Wydziału Konserwacji od roku 1978 współpracuje z mgr Marią Rogóż.

W Pracowni Fizyki Stosowanej pracuje dwóch fizyków – dr Maria Ligęza, kierownik Zakładu, i od 1974 r. mgr Jan Rutkowski, obecnie dr nauk fizycznych. Na 3/4 etatu została przyjęta do Zakładu w 1987 r. laborantka Kazimiera Molisek.

SPROSTOWANIE

Tytuł artykułu pana mgr Mariana Paździora w numerze 2/1991 „Ochrony Zabytków” winien brzmieć: „Ustawa o zmianie ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach uchwalona przez Sejm RP X kadencji dn. 19 lipca 1990 r.”.

Redakcja